ISSN 0132-4462.
№ 6 2006
ЧЕРВЕНЬ

перець

Володимир АДАМОВИЧ

Іван САВЛЮК

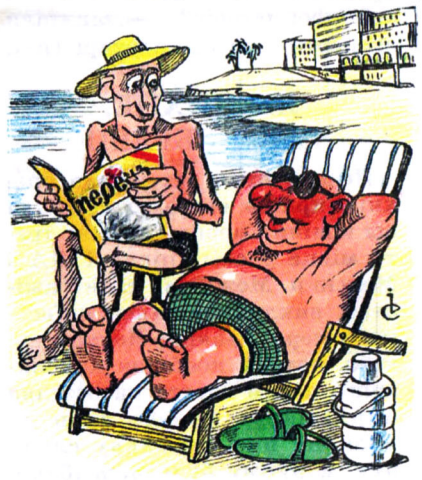

— Я директор дванадцяти заводів і кожний дає мені місячну відпустку.

Володимир АДАМОВИЧ

Олексій КОХАН

— Що це за бур'яни ви тут вирощуєте?!
— Які бур'яни? Це чудові медоноси. Ви ж знаєте, що і наш Президент — завзятий пасічник...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

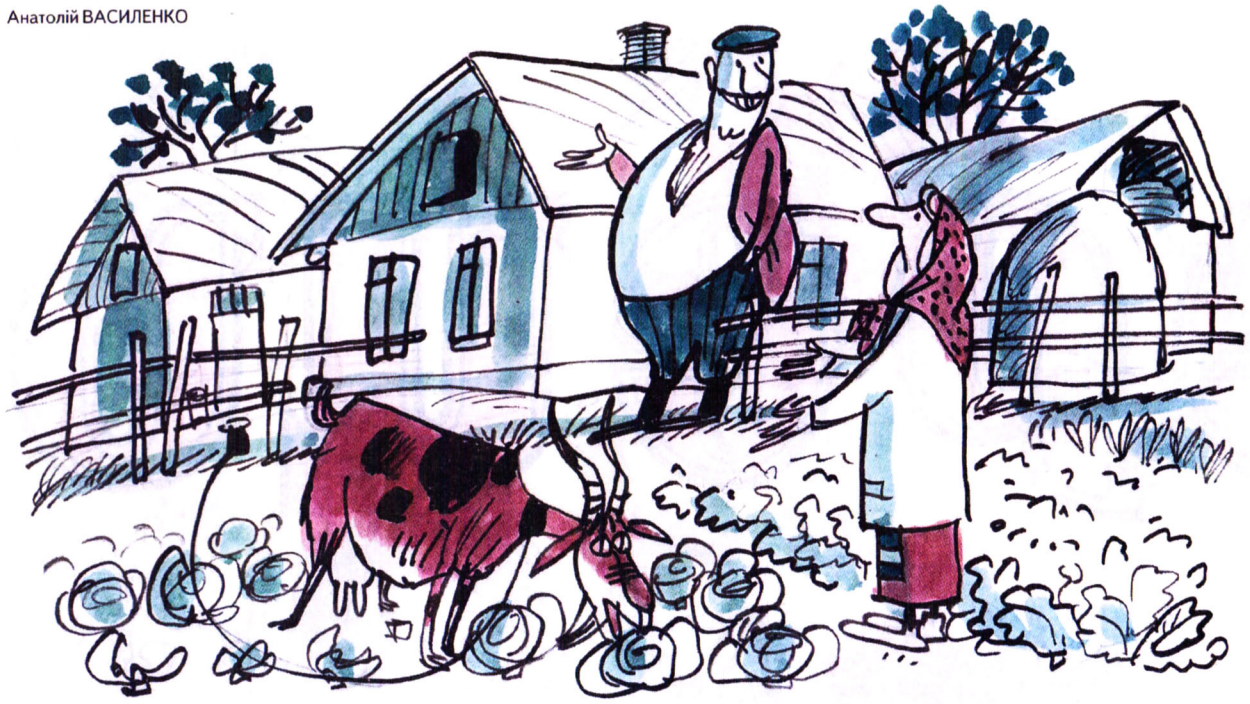

— Бабцю, так у нас же спільна економічна зона!

Конвертовані думки

◆ *Нам найкраще вдаються ігри, у яких немає переможців.*

◆ *Із виступу: «Цитую мовою регіонала».*

◆ *Час шедеврів минув, настала ера хітів.*

◆ *Фальшива нота, зате яка оптимістична!*

◆ *Із характеристики: «І у вогні не горить, і в ополонці не тоне».*

◆ *Скільки енергії можна зекономити, якщо перестати тягти в різні блоки.*

◆ *Із положення: «Депутати обираються у парламент із п'ятирічним випробувальним терміном».*

◆ *Навіщо народ щоразу вводити в оману, коли він уже давно там?*

◆ *Кадрова політика – це часто плід політики позакадрової.*

◆ *Коли нам обіцяють, що будемо жити краще, може, мають на увазі наше наступне життя?*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
м. Київ.

Микола КАПУСТА

Радна САХАЛТУЄВ (тема Леоніда Телятникова)

— До вступу синка у вуз я добре підготувався.

ІАП
ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО «ПЕРЦЯ»

НЕ ВІР СВОЇЙ КИШЕНІ

Виявляється, даремно ми скаржимося на низьку заробітну плату. Бо за даними Державного комітету статистики доходи нашого населення у минулому році збільшилися на 38,4%. А у травні цього року прибутки і змішаний дохід зросли на 17,4%.

Якщо врахувати, що нині мільйонери і мільярдери теж населення, то статистика з цифрами тут не помилилася.

НАПРУГА

Висока напруга існує в Донецькій області не лише в електромережах, а й біля них. За минулий рік «металісти» поцупили 10 кілометрів проводів, 20 трансформаторів та безліч елементів металевих опор ліній електропередач. В Харцизьку встановили навіть постійну охорону на підстанціях. Компанії Донбаська енергетична система охорона щороку обходиться в 1 млн. гривень.

«А якщо спробувати заборонити приймальним пунктам металобрухту брати від любителів легкої наживи той же електродріт та елементи з трансформаторів?» — запитали експерти у штаб-квартирі ІАП.

ЯК ДИХНЕ, ТАК І ЗБРЕШЕ

По закупках детекторів брехні Україна сьогодні обігнала всі країни Європи і займає третє місце у світі після США і Мексики. Можливо, такий ажіотаж викликала заява київського мера Леоніда Черновецького, котрий пообіцяв найближчим часом внести на розгляд парламенту проект змін до «Закону про державну службу», в якому буде передбачено введення щорічного тестування українських держслужбовців на детекторі брехні.

Очевидно, держслужбовці вже почали запасатися поліграфами для попереднього тренування.

МОЛОКО, КОРОВА І ПОСТАНОВА

Хоч Кабмін і прийняв постанову про те, що закупівельні ціни на молоко вищої якості не повинні бути нижчими 1,25 грн. на літр, молочні заводи Харківщини та інших областей продовжують закуповувати його за ціною наполовину меншою.

Невже Кабмін тільки «штампує» постанови і зовсім не цікавиться їх виконанням?

Сергій ФЕДЬКО

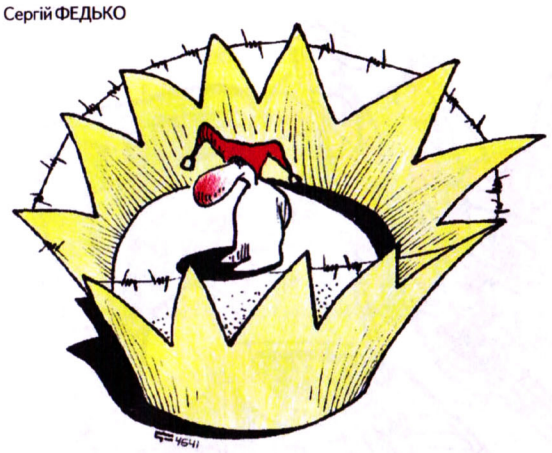

Микола КАПУСТА

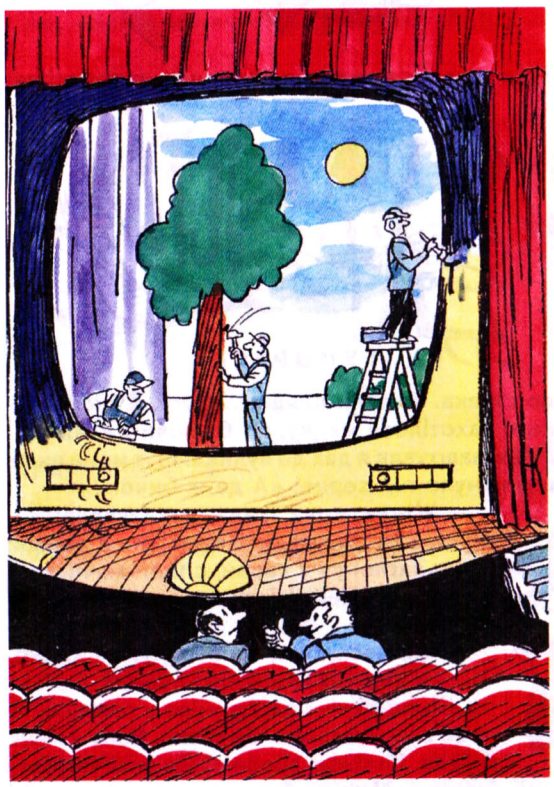

— Сподіваємось, що таке оформлення сцени притягне глядача в наш театр.

ОПИСКИ САМОПИСКИ

РАКОПИС.

ЗАЧИНИТИ ІСТЕРИКУ.

ПЛАТНИК ДОДАТКІВ.

КРИСЛАТА ФАЗА.

ГУБИ МУДРОСТІ.

ЖНИВОПИС.

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани, Чернівецька обл.

ВЕРТИЛЯТОР.

МАЗЕЛІН.

ПІДГОДОВКА ДО СЕСІЇ.

ХАМПАНІЯ.

ПИСКОТЕКА.

МАСАЖИР.

ЧВАРКА.

МІРАЖ У ПОСТЕЛІ.

ДОН-ЖУПАН.

ТРУТЯГА.

СПИРТЛОТО.

БУЯНІСТ.

РОБІНЗОН КАРУЗО.

КАРТОПЛЯ ХРЮ.

Іван ТОКАРЧУК.
м. Камінь-Каширський на Волині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Трішки затримуємось: шеф згадав дитинство, гусей пасе...

Олексій КОХАН

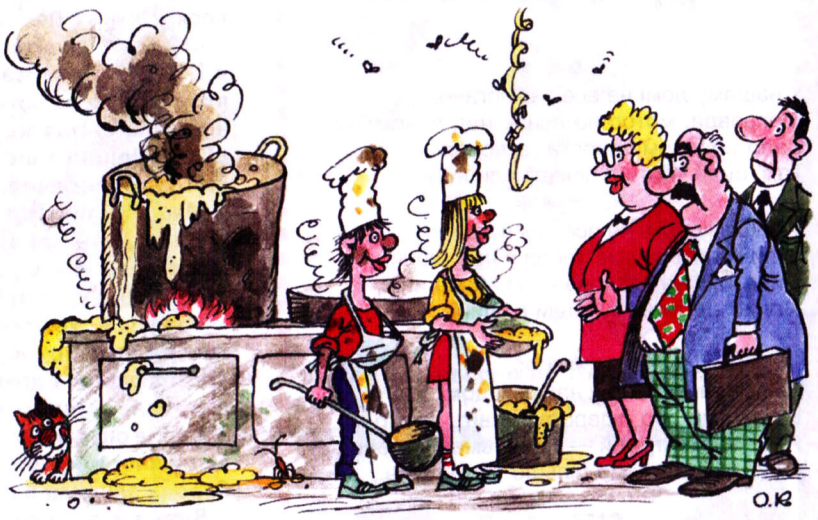

— А вам, любі практиканти, дають їсти те, що ви готуєте?

СЛІДСТВО І ПАПУГА

Нинішні випускники юридичних факультетів, можливо, й не обізнані з роллю папуг у судових процесах. Я їм нагадаю один випадок.

Було це майже сто років тому у Празі.

Пан Гавлен, незаперечний фахівець своєї справи, якось подав до газети звіт «Із зали суду». В ньому оповідалося про винятковий випадок образи гідності. Старий холостяк посварився з однією вдовою і вирішив завдати їй підлого, але справедливого удару. Він купив папугу і навчив його лише двох слів. Коли вдовиця ранками провітрювала свої покої, папуга у відчинене навпроти вікно кричав: «Ти шльондра!».

До глибини душі скривджена жінка подала позов.

Суд спочатку не міг з'ясувати кого судити — папугу чи його вчителя. Але зрештою дав господарю 14 днів тюрми. Щоправда, умовно.

І тут втрутилися правлячі кола. Міністерство юстиції спростувало газетну інформацію, вважаючи її вигадкою нетверезого волоцюги, позаяк суд не міг би довести, що папуга мітив у вдову, що лаявся він за звичкою, і. ін., і. п.

Прецедент був відкинутий як несутєвий, брехливий і дурний. Але то було колись, коли ще не ходили світом моторошні чутки про пташиний грип та інші глибоко ворожі дії пернатих проти людства. Однак тепер ми маємо ще один випадок — свіжий.

Це сталося у Львові, на Левандівці. Куточок — я вам скажу... І про цю кримінальну справу ні я, ні хто інший не схотів би написати й рядка, позаяк живемо нині фактично у залі суду. Їх, тих справ,— гори. Так і було би, якби не участь у ній папуги.

Котрогось дня варта Шевченківського райвідділу міліції патрулювала на вулиці, що має славу квартирних пограбувань. Раптом із під'їзду вискочило двійко дуже заклопотаних чоловіків, які хутко несли в руках величезні торби. Ну, як їх було не затримати?! У сумках виявилося до дідька усякого добра. Все, чим багата була хата — хутрові і ювелірні вироби, музичний центр, відеокамера...

— Це ми помилилися під'їздом. Заходимо, а там на сходах стоять набиті чимось лантухи — мабуть, злодіїв хтось злякав, і вони кинули,— взявся розповідати один із незнайомців. — Ми, люди законослухняні, прихопили їх і оце несли до вас у відділення.

Правоохоронці не повірили, а невдовзі знайшли і «обчищене» помешкання, а в кишенях своїх «симпатиків» — купу відмичок. До того ж, виявилось, що вони вже мали кілька ходок на зону.

Здавалося б, повний ажур: злочинців взято під варту, речових доказів — по зав'язку. Однак затримані твердили, що до квартири не заходили. І не було на те ради. Підозрюваних за три дні треба було випустити і вибачитись.

Та коли тать переметна «бомбила» помешкання, все те спостерігав із клітки птах і зчинив такий рейвах, що роздратовані грабіжники скрутили лайливому свідку голову. Процес мародерства був варварський — кімнатою літало пір'я і пух. І, знаєте, кілька екзотичних пушинок лишилось на светрі убивці. Їх і помітили правоохоронці.

А далі відомо: криміналістична експертиза, висновки якої не заперечиш, зізнання, підписання протоколів і — кутузка.

Між іншим, як ви ставитесь до того, що господар врятованого майна вирізьбить погруддя пернатого суперагента?

Володимир ПАЛЬЦУН.
м. Львів.

Співомовки

Не все так погано у нашому домі.
Ми успіхи маєм загальновідомі.
Уже не за горами світле майбутнє:
Наприклад, ми свят маєм більше, ніж буднів.

❋❋❋

Не все так погано у нашому домі.
Нема чого втіхи шукати у бромі.
Вже декому нікуди гроші дівати:
У банки швейцарські почав віддавати.

❋❋❋

У нашому домі не все так погано,
Адже живемо ми і весело, й п'яно.
Десь зливи, пожежі, трагедії, жертви,
А в нас що не вечір, то гала-концерти.

❋❋❋

У нашому домі не все так погано.
Щоправда, мотор не лунає над ланом,
Село полином заросла, а дороги
Такі, що й чорти б покалічили ноги.

❋❋❋

У нашому домі не все так погано.
Були колись класи, тепер у нас клани.
Війна вже не класова — кланова нині,
А лихо від того трудящій людині.

❋❋❋

Не все так погано у нашому домі.
З думками про лідерство навіть спимо ми.
У нас кожен третій — це гетьман чи геній.
А партій ми маємо більше, ніж членів.

❋❋❋

У нашому домі не все так погано.
Тече аш-два-о із іржавого крана.
Іще й батареї бувають гарячі
(Здебільшого влітку у спеку, на дачі).

❋❋❋

Не все так погано у нашому домі.
Завважте, на кожному розі — райкоми,
А в них нові лідери, функціонери —
Онуки, либонь, більшовицької ери.

❋❋❋

Не все так погано у нашому домі.
У кожного з нас є по два-три дипломи.
А маєте бакси, то вам без полемік
Вже завтра приліплять звання «академік».

Петро РЕБРО.

м. Запоріжжя.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

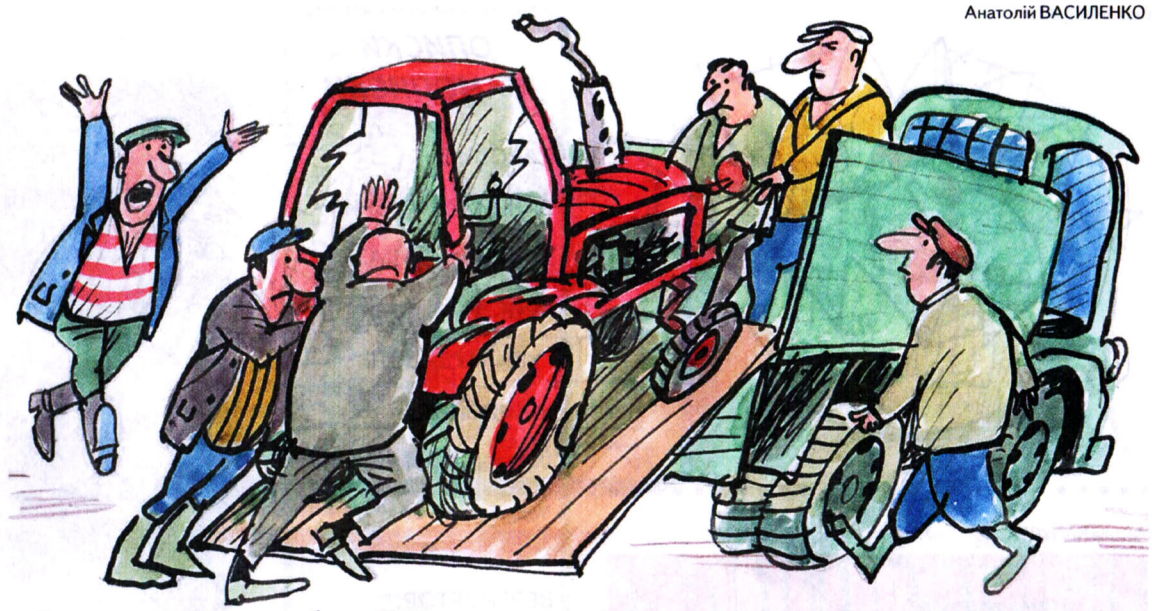

— Та ви що, який металобрухт?! Відремонтуємо і він нам послужить іще не одне десятиліття.

РАДІСТЬ

ГУМОРЕСКА

Прокинувся вранці. Але чому темно? Наче глупої ночі. В голові дзвенить, наче мідяки хтось сипле в макітру. І пити хочеться, аж пече. Навпомацки увімкнув торшер. Але світло не з'явилося. Тільки якісь зайчики застрибали в очах.

«Мабуть, електрику вимкнули»,— подумав я і знову навпомацки став пробиратися на кухню, щоб запалити свічку. Черкнув сірником, але світла не побачив. «Мабуть, відсиріли». Черкнув ще раз — у пучки запекло, а світла не побачив! «Осліп!»

Мац свої очі. Відчуваю, що лице моє запливло і опухло. Намацую щілину біля очей. Стараюся розтулить повіки. Вдалося! Сонце весело сяяло у вікні!!!

«Бачу!»— хотілося закричати, але язиком не зміг поворушити. Таким робом «розплющив» і друге око. Підійшов до дзеркала. «Мамо моя рідна!» Якесь страшне опудало дивиться на мене. Усе запливло, носа не видно. Лоб, щоки, борода злилися в одне ціле.

Випив з-під крана, мабуть, із відро води. Вийшов із хати. «Ой, леле, хто ж це мені з вулика кришку зняв?»

Згадався учорашній день. Дружина поїхала з дітьми до матері, а я з друзяками гайнув до ставка. Випили пляшку, другу. А після гіркого захотілося медку. От бджоли і «дали».

Прилаштував я дах до вулика. І тут мене щось штрикнуло під серце: «А де ж бичок?»

Жінка, коли їхала, наказувала:

— Не забудь бичка забрати з левади!

Заглянув у сарай, сподіваючись на краще! Нема! Туди-сюди. Пропав бузівок.

Одягаюся, біжу на леваду. Не видно. Тільки кілочок стирчить із землі.

«Жінка уб'є!— застугоніло у голові.— А не вб'є — скалічить. Це точно. Вона у мене дебела. Калікою зробить! Це ж її улюблений бичок. «Моя шубка норкова росте»,— примовляла, годуючи його.»

А ви розумієте, що таке залишити жінку без шуби?

Олексій КОХАН

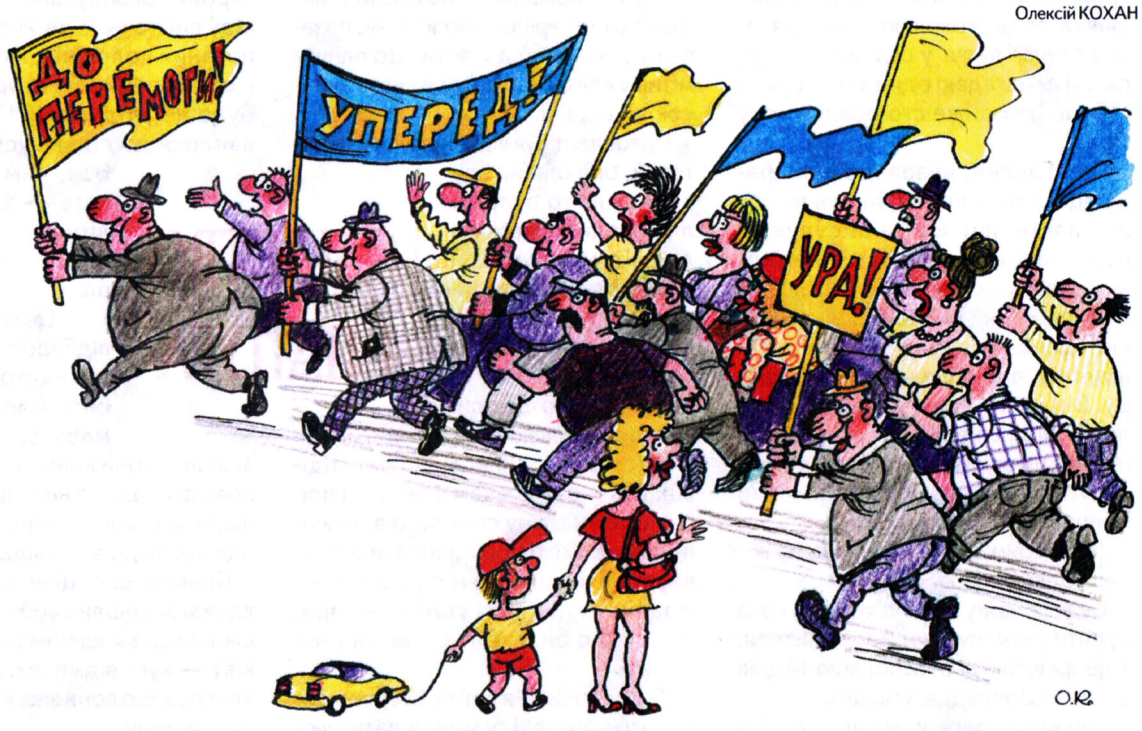

— Куди це ви прямуєте?
— Дідько його зна, але назад не відступили ні разу!..

Георгій МАЙОРЕНКО

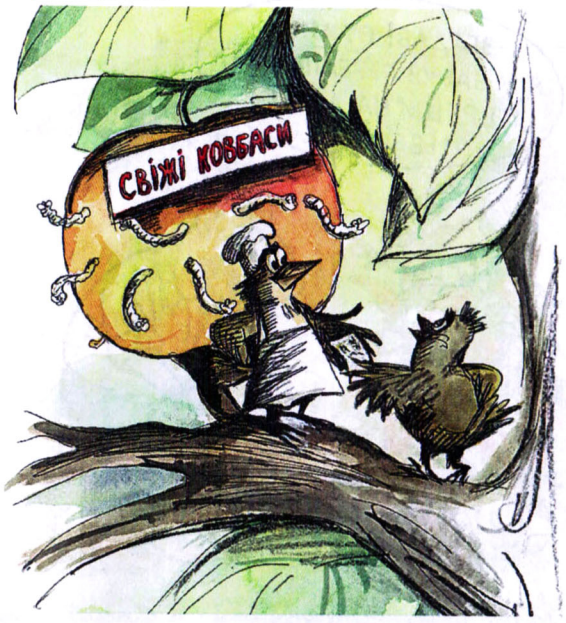

МІНІ-УСМІШКИ

Орел

— Мій чоловік — орел!

— А мій із такою мізерною зарплатнею теж скоро вилетить...

Випивка і закуска

— У Вас «Віскас» є?

— Вам для кота, чи для кішки?

— А яка різниця?

— Бачите, для кота у нас, як правило, беруть валер'янку.

Уточнив

— Приходить чоловік додому, ледве на ногах тримається. Жінка свариться:

— Чого мовчиш, знов набрався! Мабуть, із літр вина видудлив?

— Зайве!— витискує з себе чоловік.

Жінка не вірить своїм вухам.

— Зайве?!— перепитує.

— З-з-айв-е!— киває головою чоловік.

— Ану, набери повітря і чітко повтори!

— Вино... з айви...— по буквах вимовляє чоловік.

Питаннячко

— Скільки градусів у цій горілці?

— Сорок.

— А у тіні?

Флоріан БОДНАР.

м. Чернівці.

Я завертівся, як муха в окропі. Забув і про бджіл, і про свій вигляд, і про тяжкий стан. В голові гупало одне: «Де бицюра?!!» Стрілою помчав на берег, заглядаючи у верболози та зарослі очеретів. «Може, він, як собака, за жінкою по сліду пішов». І я побіг до містка, що вів на другий берег річки, де жила теща. «Хоча б нікого не зустріти! Перелякаю!»— думаю.

Накаркав. Назустріч іде сусідка тещі. Я — із мосту у воду. В одязі. Випірнаю, чую лемент:

— Ой, людоньки, воно ж топиться!

— Цитьте, тітко! Хіба не бачите, що я купаюся!— кричу їй.

— У таку пору?!

Та коли побачила обличчя без носа й очей, їй заціпило. Вона кулею профуркотіла по містку.

Я випірнув біля очерету та бігом до знайомої хати. Перелажу через тин, йду в садок. Бачу, чийсь ніс прилип до шибки.

— Злодії!!!— раптом почувся голос тещі. Я — назад через огорожу. Та зачепився сорочкою за кілок. Смик туди, смик сюди, відірватися не можу. А тесть має дурну звичку тримати в спальні зарядженого дробовика. Забехканого сіллю.

Першого пострілу я не чув — тільки зашелестіло наді мною листя. Начебто зграя переляканих шпаків зірвалась. А другий відчув, коли кілька крупинок солі в'їлося в мою сідницю.

Я мчав назад, не розбираючи дороги. Десь напівдорозі хтось витяг на сушу човен і там покинув його, бодай йому сто років веселого життя. А я ж то напівбачу. Та ще й поранений. Зачепився за це корито.

Сонце вже пообідало, коли я очуняв. Підвівшись, поплентався додому, на розправу. Заходжу в двір, дивлюся — жінка бичечка поїть із відерця.

Я впав біля бицюри, цілую йому ратиці.

Дружина ошелешено дивиться на цю сцену, дітки перелякались, за мамину спідницю заховались.

— Ти що, старий, здурів?

Я підіймаю свою голову, дивлюсь на неї і сльози течуть із моїх щілин. Такої радості я за останні десять років ще не переживав.

Микола ТЕРЕЩЕНКО.

м. Севастополь.

Валерій ЧМИРЬОВ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

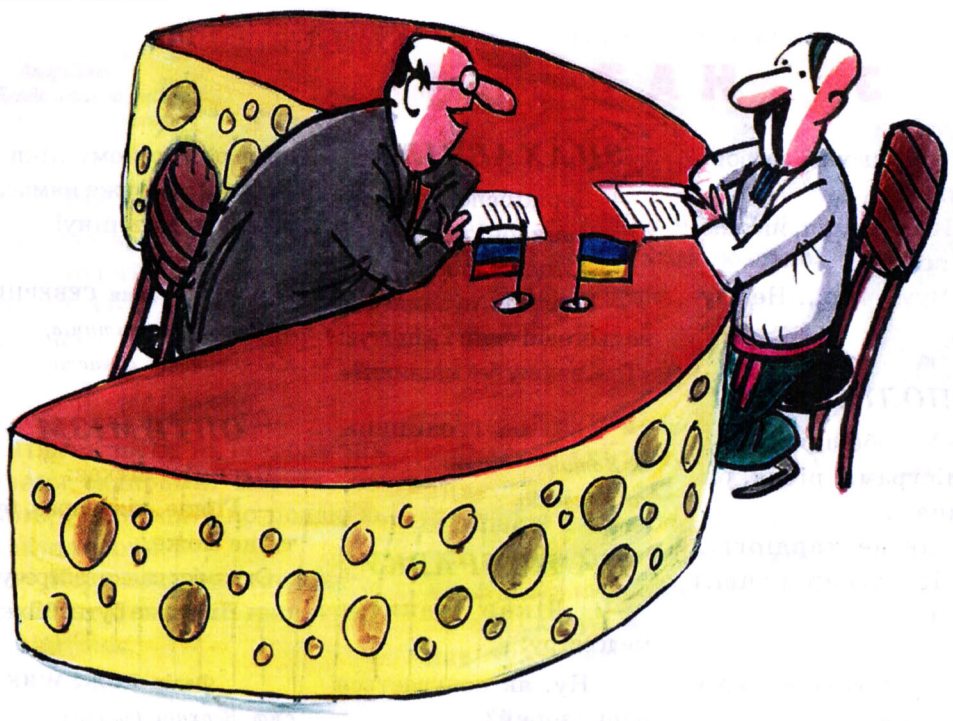

— Поговоримо про ваш сир...

Дід із бабою вигодували кабанця і запросили онука з міста, щоб той допоміг його заколоти. Той приїхав на своєму авто, кабанця заколов, обсмалив і почав ділити:

— Значить так, передній міст і задній — мені, а вам — радіатор і раму.

Забрав майже всього кабана та й поїхав.

А через рік старі знову вигодували кабанця, і знову запросили онука.

Коли обсмалили, дід взяв ножа і каже:

— Цього разу, внучку, я буду ділити. Фари і глушник тобі, а решту — нам.

Віктор ШАПОВАЛ.

смт Польова Дергачівського району на Харківщині.

УСМІШКА

Він готовий на все, тільки б дала згоду.

Він готовий купити мені норкову шубу, про яку я давно мріяла.

Він готовий відправити мене на найкращий курорт, який мені і не снився.

Він готовий поцілувати мій кожен пальчик. На жаль, їх тільки двадцять.

Він готовий тещу називати мамою.

Він готовий, не кривлячи своєї фізіономії, їсти все, що я йому приготую.

Він готовий розгадувати зі мною кросворди, замість того, щоб дивитися по телевізору футбол.

Він готовий стрибнути з моста в річку.

Одне слово, він готовий на все, щоб я дала свою згоду... на розлучення.

Ага!

Дочекається! Я що, зовсім із глузду з'їхала, віддати комусь такого чоловіка...

Юрій САВЧУК.

м. Ровеньки на Луганщині.

Сергій РЯБОКОНЬ

Олексій КОХАН

КОРОТКО КАЖУЧИ

- *Іноді, щоб поставити все на свої місця, достатньо зробити прибирання.*
- *Розпускаючи плітки, намагайтеся не бути першим у списку.*
- *Батьківський авторитет діє на дітей доти, доки мати зайнята на кухні.*

Василь МОМОТЮК.

Микола КАПУСТА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А мені ось та дівчина подобається: вона п'є таке ж пиво, яке і я люблю.

МАЙЖЕ З НАТУРИ

ФУТБОЛ

— Учора с Сашком ходила на футбол...

— А хто грав?

— Олю, та з мене така вболівальниця... Я толком не розібралася... А судячи по криках на трибунах, то грали «барани» і «козли».

Людмила БОЙКО.

м. Одеса.

ЧОЛОВІКИ

У пивбарі після третього кухля один чоловік запитує присутніх:

— Мужики, у мене жінка у відпустку поїхала... Ніхто не знає — щоб яйця круті були, солити їх треба до варіння чи після?

Чоловіки задумалися. Нарешті хтось дає мудру пораду:

— Та не мучся ти! Краще купи консервовані.

Петро ДУПЛЯК.

м. Київ.

ЧУЮ

Дід із бабою увечері сидять на лавочці за воротьми.

— Насте, чуєш, як жасмин пахне?..

— Чую, чую... Не глуха...

У ПОЛІКЛІНІЦІ

— У тебе прекрасна кардіограма: рівна, ритмічна...

— Це не кардіограма. Це лікар рецепт виписав.

Степан МАРУХА.

м. Кролевець на Сумщині..

ЗНАХАБНІЛИ

— Держінспектори зовсім знахабніли!

— А що сталося?

— Уявляєш, зупиняє мене сьогодні один і запитує: «Так, а чому без машини?»

ВОасиль ГРОЗИНЕЦЬ.

м. Хотин на Буковині.

НА ПОПРАВКУ

— Лікар запитує медсестру:

— Ну, як почувається наш хворий?

— Іде на поправку! Коли я подаю йому ліки у склянці, він уже намагається здувать піну!

Ілля СЕВЕРИН.

м. Старокостянтинів, Хмельницької області.

ОПТИМІЗМ

Песиміст зітхає:

— Гірше, ніж зараз, бути не може.

Оптиміст палко заперечує:

— Ні, може бути! Може!

Федір КОЖУМ'ЯКА.

смт Верхній Рогачик на Херсонщині.

Дмитро МОЛЯКЕВИЧ

Бацила свинства

I

Скажу по секрету: маю на думці
ім'я своє десь примостити в науці.
Бо хоч учені Дмитри вже є,
але в них — прізвище не моє.
Правда, раз вже пішло на тее,
то є і на «М»,
але — Менделєєв.

Прошу не подумать лише,
що я
прославить хочу своє ім'я.
Ні! —
прикрашає ж скромність людину!
Я — скромний:
мені — аби вчене звання
(дивись — помудрішаю того ж дня;
принаймні, підвищиться зарплатня!),
а без слави — я не загину...

Отак і сюди, і туди прикинув —
мов непогану задумав штуку...
Все! Зроблю внесок свій у науку.
А конкретніше — в медицину!

II

Божа ласка до людства — зрима:
Постарався з усеньких сил —
Понадпланово натворив нам
Різних вірусів та бацил.

Про бацили, про їх натури
(Взять бацилу хоча б чуми)
Маєм досить літератури —
Понаписувано томи.

Все це знаємо із дитинства...
Тим дивніша загадка ця,
Що чомусь про бацилу свинства
У науці — ані слівця.
Ні рядочка — за всі епохи!
Отож тему таку беру,
Щоб заткнути бодай би трохи
У науці оту діру.

III

На такім, перш за все, моменті
Зупинитися б я хотів:
У широкім асортименті
Маєм свинські бацили ті.

Різновида це штука — свинство,
Все від нього свій рід веде —
Хамство, черствість і кривочинство
І т. д., і т. д., й т. д.

Я — насмілюся це відзначить —
У науці не знаю спроб
Дослідити, чим свинство, значить,
Виділяється з-між хвороб.

Сам уперше я перед цим став.
Тож дозвольте сказать мені
Хоч загально, які у свинства
Особливості основні.

IV

Так, наприклад, іще ні разу
Встановити не удалось,
Щоб, схопивши оту заразу,
На здоров'я жалівся хтось.

Та зате, як говорять факти,
Усі інші, що сяк чи так
Мають з хворим таким контакти,
Ризикують нажить інфаркт.

Парадокси це дивовижні:
Сам заражений, вражий син,
А страждає за нього —
ближній.
І, як правило, не один...

Ураховуючи шкідливість
Ту, що свинство в собі таїть,
Ще одну його особливість
Тут підкреслю хоч мимохідь.

V

При нагоді мужі учені
Наголошують раз у раз,
Що для людства — у гігієні
Панацея од всіх зараз.

Не беруся дискутувати,
А скажу вам лише одне:
Хай за мене говорять факти,
Для науки — це основне...

Є знайомий один у мене.
Геній! Вишуканий артист
Особистої гігієни!
Винятковий акуратист!

Миє руки перед їдою,
Миє руки після їди —
Милом, теплою ще й водою.
Ну, стерильний вже — хоч куди!
Чистить нігті, полоще рота.
А — свинота. Така свинота,
Що збав Боже й не доведи!
Якщо вигоду в цім побачить,
То й не думаючи, бігме,
Рідній матері насвинячить.
Звідси —

ВИСНОВОК-РЕЗЮМЕ:

Гігієна, видать, безсила
Проти капосної біди —
Не боїться ота бацила
Ані мила, ані води.

Щоб укоськати ту бацилу,
Слід вважати за добрий тон,
Коли свинству дають по рилу
І не кажуть при цім: «Пардон»;

Чи без свідків, а чи при свідках —
Свинству треба товкти боки!
Інших ліків нема!

Примітка:

Передумав я все ж таки —
Ні зарплата ота, ні вчене
Не потрібне мені звання,
А то скажете ви й про мене:
«Бач, куди він поліз, свиня!»

Вітаємо!

Відомого письменника-сатирика, одноперчанина, лауреата премії ім. Остапа Вишні, Заслуженого працівника культури України Дмитра МОЛЯКЕВИЧА з першим 80-літтям!

Дружній шарж Анатолія ВАСИЛЕНКА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А як це?
— Ну, одна мова — руська, а друга — руськомовна.

Георгій МАЙОРЕНКО

— Кляті папараці! І тут не дають спокою!

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Пане черговий, там хулігани б'ють перехожого!
— Якщо хочете бути свідком, подайте письмову заяву.
— Не хочу...

Анатолій ВАСИЛЕНКО (тема Михайла Прудника)

— Іване Івановичу, та поверніться ви обличчям до села!..

Вінегрет із перцем

Микола КАПУСТА

Народні усмішки

ДРУГ

Семирічний синок до мами:
— Скажи мені, лев — звір?
— Звичайно.
— А тигр?
— І тигр звір.
— А вовк? А собака?
— Собака наш друг.

Синок трохи подумав і каже:
— Друг то друг, а вчора штани мені порвав.

БУВ ЧИ НЕ БУВ

— Лесю, мій Василь учора до тебе заходив?
— Ні.
— А мені казали, що він був у тебе.
— Та може, й був, точно не скажу.
— Чому?
— Бо вчора в мене не було світла.

ДОЩ І МОЛОКО

Жінка до бабусі, яка продає молоко:
— А чому воно у вас синє, наче з водою?
— А ви що, не бачите, цілий тиждень дощ іде.

Почув і записав **Іван МАРТИШКО.**

м. Мостиська.

Радна САХАЛТУЄВ (тема Євгена Худаєва)

— Хто вам сказав, що ми літаємо на тарілках?!

Микола КАПУСТА

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

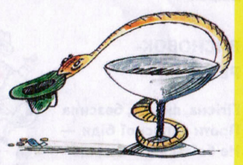

Вадим СИМИНОГА

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Радна САХАЛТУЄВ (тема Валерія Сингаївського)

Олег СМАЛЬ

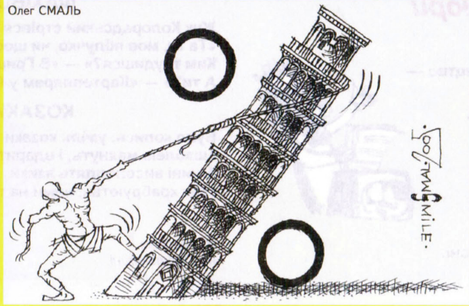

Валерій МОГИЛЬНИЙ

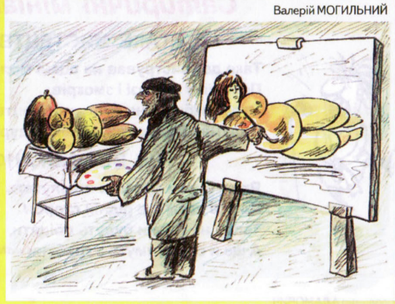

Георгій МАЙОРЕНКО

— А у вас є дозвіл на встановлення малих архітектурних форм на цьому місці?

Вадим СИМИНОГА

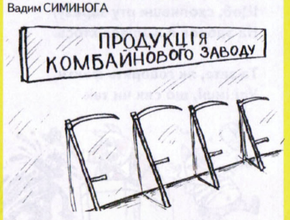

Василь ФЛЬОРКО

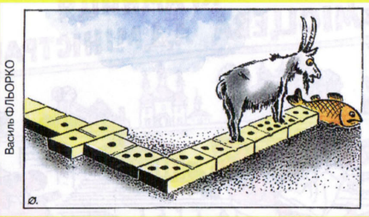

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

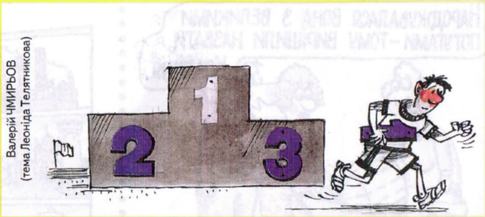

Народні усмішки

НЕКТАР

Дружина пиляє чоловіка:
— Ну скільки тобі повторювати, що сік — це коли написано 100%, напій — від 50 до 80%, а коли 40%, то це — нектар.
— Правильно. Я й кажу, що горілка — це нектар...

Почув і записав **Іван САМОХВАЛОВ.**

м. Бахчисарай, Крим.

ГОСТИННІСТЬ

— Алло, це ти, Петре? Здоров! Як поживаєш? Я телефоную тобі з вокзалу. У вас проїздом, мій поїзд аж завтра. Чи не можна у тебе заночувати? Багаж у мене не великий...
— Давай так, Дмитрику: бери таксі, відвези багаж до мене додому, а ніч ми якось перекантуємо на вокзалі у кафе, воно працює цілодобово. У тебе як із фінансами?

Почув і записав **Флоріан БОДНАР.**

м. Чернівці.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Не повезло чоловікові, з дев'ятого поверху впав!
— Добре, що хоч люк відкритий був!

Олексій КОХАН

— Ніякого золота немає, самі лише старі ощадні книжки!..

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Ну навіщо мучити дитину школою? Давай одразу купимо йому атестат.

Народні усмішки

ЗВІДКИ...

— Звідки в тебе гроші взялися на такий дорогий квиток? — питає глядач якогось хлопчика на стадіоні.
— Його татко купив.
— А де ж твій тато?
— Вдома, шукає квиток.

ЯКБИ Ж НЕ ЦЕ

Жебрак звертається до літньої жінки:
— Чи не знайшовся б у вас для мене якийсь пошарпаний піджачок?
— Але ж ваш іще досить пристойний.
— Ох, саме це мене й розоряє.

ОТАК-ТО!

— Як я уже казав, військова служба — не мед,— продовжує свою розповідь демобілізований вояка,— її треба справно виконувати двадцять п'ять годин на добу!
— Але ж у добі двадцять чотири години,— зауважує хтось із слухачів.
— То в цивільному житті. А у війську ми завжди вставали на годину раніше.

Почула і записала **Ліля МЕЛЬНИК.**

м. Вінниця.

Вінегрет із перцем

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Вчора ввечері дала йому ліки від хропіння — і от спить нормально, уже не хропе.
— Знаєте, він уже й не дихає.

НОВЕ ПОКОЛІННЯ

ГУМОРЕСКА

— Тепер дивіться, Іване Івановичу! Найцікавіше! Коли я почав про це ж саме запитувати у людей старшого покоління...

— Юначе, ви знову маєте на увазі оту дилему — комп'ютер чи автомат Калашникова?

— Атож, Іване Івановичу, атож! Так слухайте ж! Практично дев'яносто відсотків відповіло, що, звичайно ж, вибрали б автомат, послався на те, що їм комп'ютер ні до чого. А молоде покоління, що виросло в умовах розвитку ринкових відносин, пропаганди мирного співіснування та толерантності, з точністю до навпаки — вибрало комп'ютер.

— Так-так. І ви називаєте це — синдром миролюбного покоління?

— Звичайно. Як іще можна назвати таку разючу зміну в думках цілого покоління наших громадян? Якщо старше пережило революції, війни, холодну війну та локальні конфлікти, то воно й вибирає засоби насильства. В даному випадку за умовою нашого опитування — автомат Калашникова.

— Ага. Цікаво, цікаво. А хочете — експеримент?

— Який саме?

— Щодо вашого миролюбного покоління?

— Звичайно. Єдине, чого можна очікувати, — підтвердження моїх результатів.

Іван Іванович набрав домашній номер телефону і увімкнув голосний зв'язок:

— Алло, онучку! Ану скажи, Микольцю, якби тобі давали комп'ютер чи автомат Калашникова, — що б ти вибрав?

— Комп'ютер, діду.

— Ось бачите, Іване Івановичу...

— А чого саме комп'ютер, Микольцю?

— Тю, та там же такі ігрові програми, що куди тому автомату Калашникова! — і лазерні гармати і ядерна зброя!..

Олександр НОСЕНКО.

м. Запоріжжя.

Сатиричні мініатюри

ТАКЕ МИСТЕЦТВО

Таке демонстрував на сцені молодецтво —
Посинів у екстазі і змокрів.
Отож, якби це не було «мистецтво»,
Подумав би, що той співак... здурів.

НЕ ВСЕ ПОГАНО

Якщо пішли артисти в депутати,
Не все погано в рідній стороні:
Тепер не тільки будуть обіцяти,
А ще й співатимуть з трибуни нам пісні.

ФАХІВЦІ

Жук Колорадський стрівся з Черв'яком:
«Та ти, мов яблучко, чи щось в такому роді.
Ким трудишся?» — «В Грицька садівником.
А ти?» — «Картоплярем у Стаса на городі.»

КОЗАКИ

Було колись: уміли козаки
І шаблею махнуть, і вдарити по струнах.
А нині висолоплять язики
І так храбрують... ними на трибунах.

Володимир ДУГАР.

м. Карлівка
на Полтавщині.

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій МОГИЛЬНИЙ

Олексій КОХАН

КРАМНИЦЯ «МІСЦЕВА АДМІНІСТРАЦІЯ»

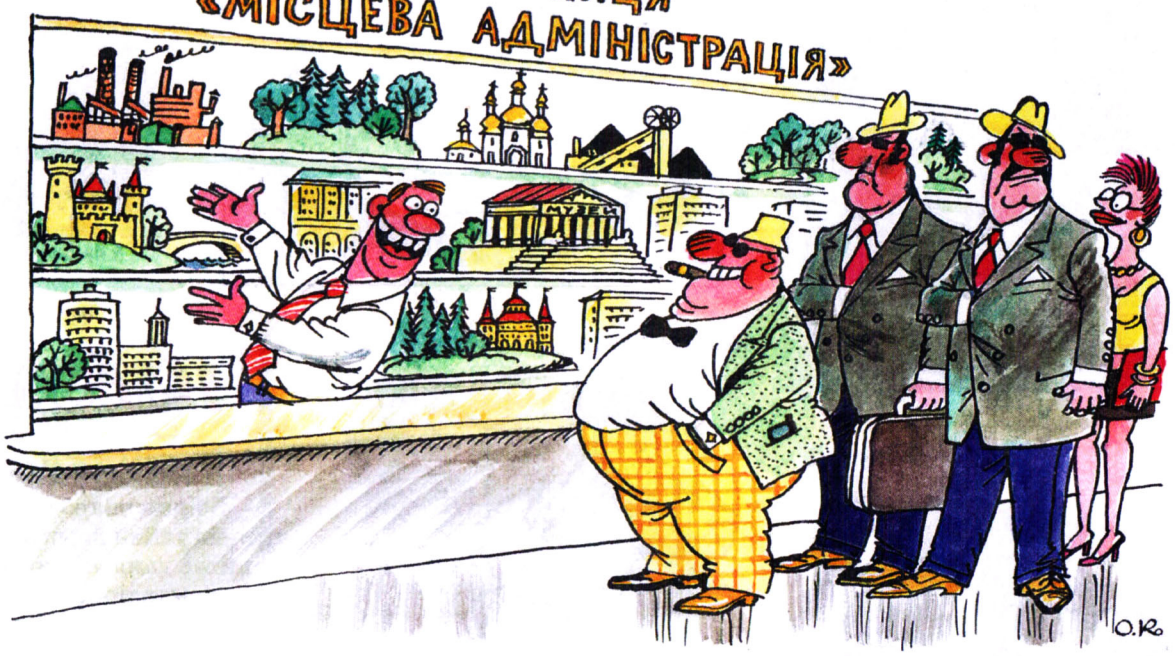

— Чого бажаєте? Земельки купити чи лісу з озером? Може, вам треба будинки, музеї, магазини, готелі?..

Друже Перче! *Для того щоб керувати автомобілем, треба мати водійські права. Для того щоб їздити на велосипеді, треба мати відповідне вміння. І той, хто добре їздить на велосипеді, не сяде відразу за кермо авто, тим більше, за штурвал літака. Наші ж політики якось безапеляційно заявляють: «Можу бути мером, а можу й міністром». Багато наших бід, мабуть, від того, що дехто, потрапивши у вищі «ешелони влади», вважає, що він і швець, і жнець, і на дуді грець.*

Тому і не дивно, що вчора чоловік очолював одне міністерство, сьогодні друге, а післязавтра — третє...

Пора вже зрозуміти, що політика — політикою, а професіоналізм — це все-таки професіоналізм...

Вадим КАРПЕНКО.

м. Васильків
на Київщині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Вовчику в лісі самотньо, нехай поживе з вами в кошарі. Боятися його нічого — ваші права захищено ось тут.

ПОВЧАННЯ

Посідали на колоді
два старих дідки.
Закурити б, та забули
вдома сірники.
Коли дивляться — поважно
йде хлопчак-шмаркач.
— Ти диви! Воно вже курить!
От шмаркате! Бач! —
каже стиха дід Микола.
Кличе дід Хома:
— Підійди-но!.. Часом, синку,
Сірничка нема?
—Є! А як же! — запальничку
діду подає. —
Взагалі, то треба мати,
діду, все своє!
Я курю от кілька років.
Ну, а ви ж таки
трохи старші, то не вадить
мати й сірники. —
І пішло, шмаркате, далі.
Ну, а що ж діди?..
Лиш роти пороззявляли
з дива. Як завжди.

Ф. КРЖЕЧКОВСЬКИЙ.

м. Бережани
на Тернопільщині.

ДИВІТЬСЯ

Вчителька забирає у першокласника еротичний журнал.

— Хочу завтра бачити, Андрійку, твоїх батьків...

— А чого до завтра чекати? Он на сторінці п'ятнадцятій і шістнадцятій.

Микола ДАХНО.

с. Андріївка
Бердянського району
Запорізької області.

РЕКЛАМНА АКЦІЯ

«Якщо вам вирвали у нашій стоматологічній клініці 32 зуби, то 33-ій ми вирвемо безплатно».

НАСЛІДОК

Півень злетів на огорожу між двома садибами. Бачить, що його сусід ходить по подвір'ю, накульгуючи.

— Петровичу, що з тобою?

— Та... Пташиний грип на ногах переніс.

Віталій ТАРТАК.

смт Чечельник
Вінницької області.

БУКВА ЗАКОНУ

Міліціонер дивиться у буквар:

— І де ж тут буква закону?

ЛОГІЧНО

— Діду, а ви знаєте, чому автомобіль їде швидше велосипеда?

— Знаю, внучку.

— І чому?

— Хе... У велосипеда усього дві педалі, а в автомобіля три...

Роман ОСТАПКІВЕЦЬ.

с. Гвіздець
Городенківського району
на Івано-Франківщині.

ПІДМІЧЕНО

Добра половина працівників ДАІ бере хабарі, а зла половина ще й забирає права...

ТЕПЕР ЗНАЄ

Тепер відомий археолог Копановський достеменно знає, що кістки, які він знайшов на околиці Охтирки, належать собаці. Зараз Копановський приймає уколи від сказу і жалкує, що чіпав чужу їжу.

Сергій ЦЕБРИК.

смт Велика Михайлівка
Одеської області.

Василь ФЛЬОРКО

Валерій ЧМИРЬОВ

— Запевняю: до кінця тижня ця територія буде озеленена!

ФРАЗИ

✓ *Сімейна сварка закінчилася словами: «Потрібний ти мені, як вставним щелепам «Орбіт»!*

✓ *Сьогодні безкоштовно можна взяти тільки дурне в голову.*

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.

СТОРІНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

ПОЕРЧЕНЯ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Зароблений карбованець

Грузинська народна казка

Жив собі коваль. І у того коваля був син. Уже майже двадцять років хлопцеві, а він до роботи — ледар з ледарів.

Захворів якось коваль. Покликав сина та й каже:

— Я, може, помру. Усе життя працював, майно нажив, а кому передати? Ти ж і карбованця не можеш заробити...

— Чому ж? Можу! — каже син. — Не велике діло.

— Ну, тоді піди зароби! Я тобі усе майно у спадщину залишу.

Наступного ранку син прокинувся, потягнувся, поснідав... А на роботу йти не хочеться...

Матері свого сина шкода. Вона тихенько й каже:

— Я тобі, синку, дам карбованця і харчів. Ти погуляєш вдень у горах. А ввечері прийдеш ніби з роботи і віддаси батькові гроші.

Так він і зробив. Увечері, стогнучи, зайшов до оселі:

— Ох і напрацювався, батьку. Аж спина болить. Але карбованця таки заробив.

Віддав він гроші. Коваль повертів їх у руці та й кинув у вогонь.

Син здивовано глянув на батька та й пішов спати.

Наступного дня мати знову дає синові карбованця:

— Не повірив нам батько. Ти коли повертатимешся увечері додому, то пробіжи трохи. Щоб піт виступив. Тоді батько подумає, що ти таки справді прийшов із роботи...

Прибіг увечері спітнілий син додому, упав на лаву:

— Ох і напрацювався сьогодні. Але карбованця заробив.

Знову кинув батько гроші у вогонь. А ледацюга навіть не ворухнувся.

Третього дня мати й каже синові:

— Мабуть, доведеться тобі трохи попрацювати. Бо батька не обманеш.

Куди діватися? Довелося тиждень працювати, поки по п'ять, десять копійок назбирався карбованець.

Приніс син батькові дві жмені копійок.

— І цього разу мене надурив? — запитав той. Потім згріб копійки та й жбурнув у вогонь.

— Що ж ти робиш? — кинувся син розгрібати руками жар. — Та я спини не розгинав стільки днів, щоб їх заробити!

— Ось тепер вірю, що це зароблено тобою. Залишаю тобі своє майно. І запам'ятай, сину, що чужі гроші тобі не допоможуть. Їх тобі, бач, було не шкода. А як працюватимеш, то й гроші матимеш. І знатимеш їм ціну.

Переповів М. СЛОБОЖАНСЬКИЙ.

БАБАЙ

Коли дуже темно —
Приходить бабай,
Якщо ти побачиш
Його — не лякай!
Бо він не поганий
І зовсім не злий.
По правді, і сам він
Ще дуже малий.

Василь ЧЕРНЯВСЬКИЙ, студент.

м. Київ.

ХВАЛЬКУВАТА ДИНЯ

На городі в огудинні
Хвалилася собі диня:
— Я хороша господиня,
Маю діточок багато,
І смачненьких, і пузатих.
Я охайна та миленька!
В мене грядочка чистенька,
А у тебе, гарбузище,
Отаке́нне бур'янище!..
Вихвалялась, аж жовтіла,
Поки люди її з'їли.

Аліна КОРЕНЕВА, учениця Недригайлівської загальноосвітньої школи.

Сумська область.

КАЛАМБУРИ

* * *

Не ховайся, Бровко, в буду,
Я тебе сварить не буду.

* * *

Котик вибрався на мур
І муркоче: «Мур-мур-мур...»

Ігор СІЧОВИК.

Кросворд

«ЩО ВИРОСТЕ?»

Коли Перець порався на городі, то дав і Перченяті кілька насінин посадити. «А що з них виросте?» — поцікавилося Перченя.

«Як будеш грядку доглядати, поливати сходи, прополювати, то незабаром дізнаєшся». Вам, мабуть, теж цікаво, що виросте з тих насінин. Це ви зможете прочитати у виділеній вертикалі, якщо правильно розгадаєте кросворд.

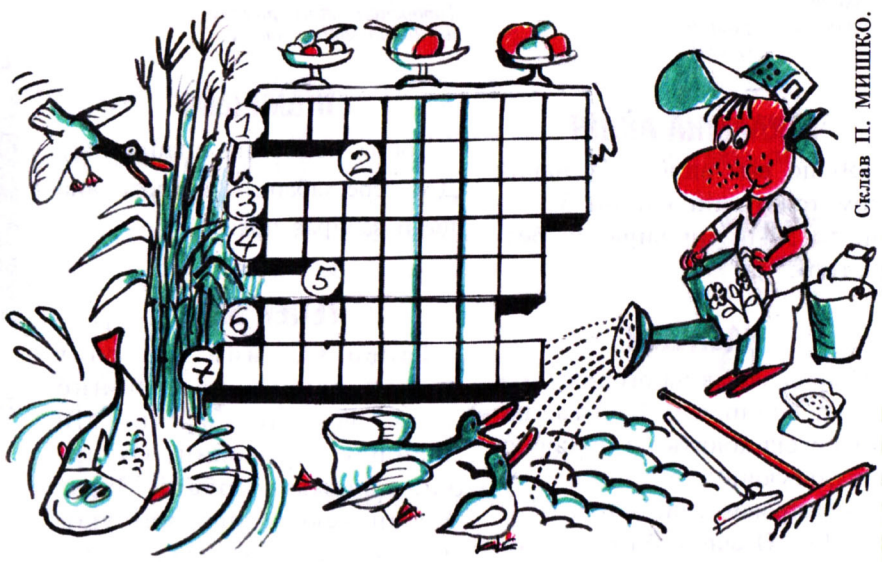

Склав П. МИШКО.

1. Весела пора для школярів. 2. Яка птиця найбільше схожа на селезня. 3. Картопля. 4. Морська риба. 5. Південний Буг. 6. Ходить ..., коло кілочка...» 7. Біле, а не сніг, холодне, а не лід, смачне, а не мед.

ПЕРОМ ПО ПЕРАХ

Праворуч — столиця, ліворуч — столиця...

Є люди, які люблять говорити багато, а є й такі, котрі прагнуть сказонути гарно. Один мій знайомий пан Ізяслав так кучеряво викручував речення, так хитромудро приплітав їх одне до одного, що через 5-10 хвилин співбесідник відчував, як у нього без краплі горілки чи вина починало макітритись у голові.

Чимало краснобаїв розвелося нині у нас по селах і містах. Уже як закрутять «футболіємо разом», то не знаєш — це ти чи вони болять на щось.

Під особливу любов у них потрапив іменник жіночого роду першої відміни м'якої групи «СТОЛИЦЯ». Так його, бідного, відмінюють і тягають по часописах, як кота за хвіст, так тулять, немов горбатого до стіни, і радіо, і в телевізії, що він скоро не витримає і стане, мабуть, «регіоном».

Прокиньте оком по газетах, прислухайтеся до ефіру і ви здибаєте: ХАРКІВ — перша столиця України, ДОНЕЦЬК — вугільна столиця, ЛЬВІВ — столиця Галичини, або духовна столиця нашої держави, ЯЛТА — туристична столиця, ВІННИЦЯ — цукрова, МИКОЛАЇВ — корабельна, МАССАНДРА — виноробна, МАРІУПОЛЬ — металургійна і осетрова, ХОРТИЦЯ — козацька, АРТЕК — дитяча, ТРУСКАВЕЦЬ, або в контексті МОРШИН, МИРГОРОД — курортна, НОВА КАХОВКА — столиця Таврійських ігор...

Та стільки ж тих столиць ще буде? Вже, як кажуть у Львові, не до витримання. Тропи й справді прикрашають мову, але тут вони стають штампами, однобокими примітивами.

Можна й справді десь наколупати багато руди, а десь виростити гігантські гарбузи. Але від того столиця туди не переміститься. Вона в нас від часів Київської Русі одна — золотоглавий, золотоверхий, каштановий, пісенний, неповторний Київ. Так було, є, буде нині, і повсякчас, і на віки вічні.

Микола БОСАК.

Словничок-жартівничок

ОРАТОРІЯ — парламент.

ПЕНЬЮАР — пеньок південно-африканського дерева.

КАЗИНО — психлікарня.

НАПАРНИЦЯ — сауна.

ЗМІЯ — журналістка.

НАГОРОДА — овочі.

ПАРОДІЯ — інгаляція.

ПІДРУЧНИК — костур.

БРАТИК — хабарник.

САМОКРУТКА — дуля.

ТОВКУЧКА — вода в ступі.

ПАЛІТРА — курилка.

ЩЕДРІВНИК — меценат.

ПЕРЕЛІТНІ ПТАХИ — птиці похилого віку.

ЗАВОДІЙ — стартер.

СТАДІЯ — чабан.

КВАСОЛЯ — пиятика.

КОПІЙКА — ксерокс.

МАЛЯРІЯ — живопис.

БИВЕНЬ — молот.

ГАМАК — гектар маку.

ДЕЛЬТАПЛАН — схема гирла.

БЕКАС — суперзахисник (*футбол*).

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

ЕЛЕКТРИЧКА — жінка електрика.

КАРТУЗ — головний у воронячій зграї.

ФАРТУХ — вимикач фар.

ЧАЙХАНА — чай закінчився.

Артур ГЛАДИШ.
м. Львів.

Друже Перче!

Нещодавно закордон виділив Україні кругленьку суму на боротьбу з нашою корупцією. Боюся, що самі корупціонери і порозпихають її по своїх кишенях. Бо після гучних заяв про боротьбу із цим злом, «борці» притихли, а корупціонери знову розперезалися.

Юрій ОСЕРЕДЧИК.
м. Рівне.

Інтерсмішинки

З ПІДГОТОВКОЮ

— Я готовий закластися на сто крон, що ти не зможеш випити дванадцять гальб пива підряд! — сказав пан Кнуте своєму знайомому, жителеві Стокгольма.

Той задумався, мовчки вийшов із пивнички, через півгодини повернувся і взявся за пиво...

— Ти надзвичайний! — захоплено вигукнув вражений Кнуте, дивлячись, як той осушує дванадцяту гальбу.

— Мушу тобі признатися, що перед тим я вискочив до сусідньої пивнички і там потренувався,— сказав стокгольмець.

КОМПРОМІС

Шеф фірми пропонує Шелбі:

— На вашу думку, я плачу вам мало, а я думаю, що забагато. Давайте обидва підемо на компроміс: працюйте і далі за таку ж плату.

ДЛЯ ПЕВНОСТІ

Шотландець забаг, щоб йому видали усі гроші, які є на його ощадній книжці. Коли касир відрахував йому усе до останнього пені, шотландець сказав:

— А тепер можете забрати їх назад. Я тільки хотів упевнитися, що з ними усе в порядку.

ПЕРЕД АФІШЕЮ

— Джонатане, чи не піти б нам на концерт?

— Нас туди не пустять.

— А то чому ж?

— На афіші ж написано: «Концерт для фортеп'яно з оркестром».

ЛЕГКО ПЕРЕПЛУТАТИ

— Вибачте, чи ви, бува, не Ібрагимкарадурумодріхалілбегович?

— Ні, я Коен.

— А, чорт! Усе плутаю ці два прізвища!

ОТ, ЯКБИ...

— Ех, Джері,— зітхає один,— якби-то я міг повернути всі ті гроші, що пропив за своє життя!..

— То й що зробив би з ними?

— Ото напився б!

НІ

— Вівіан, твій чоловік здається дуже інтелігентним. Певно, багато чого знає.

— О, ні, він навіть і не здогадується.

ОПЕРАТИВНІСТЬ

Педро скаржиться в поліції, що вночі у садочку перед домом якийсь бандюга ударив його по голові. Лейтенант оглядає садочок і через п'ять хвилин каже, що з цим випадком усе з'ясовано.

— Дуже швидко, сеньйоре інструкторе!

— Так, швидко, бо і я наступив на граблі.

Підготував Д. МИТЮК.

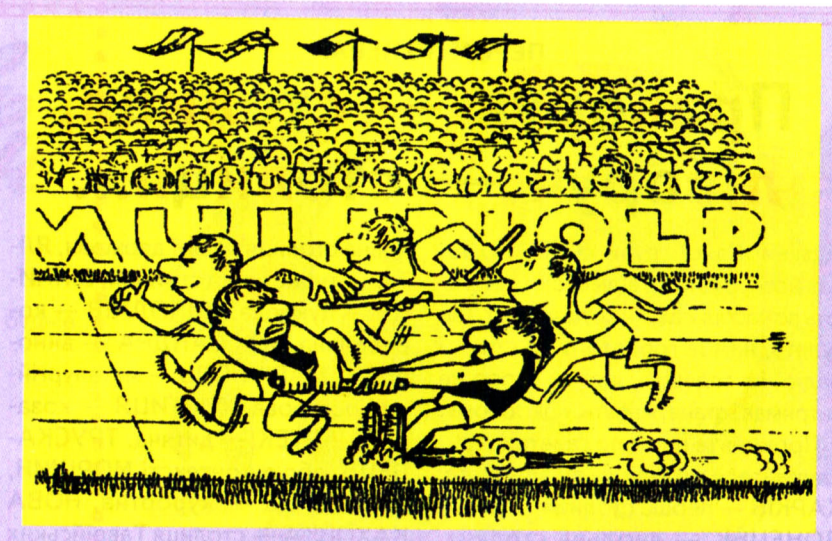

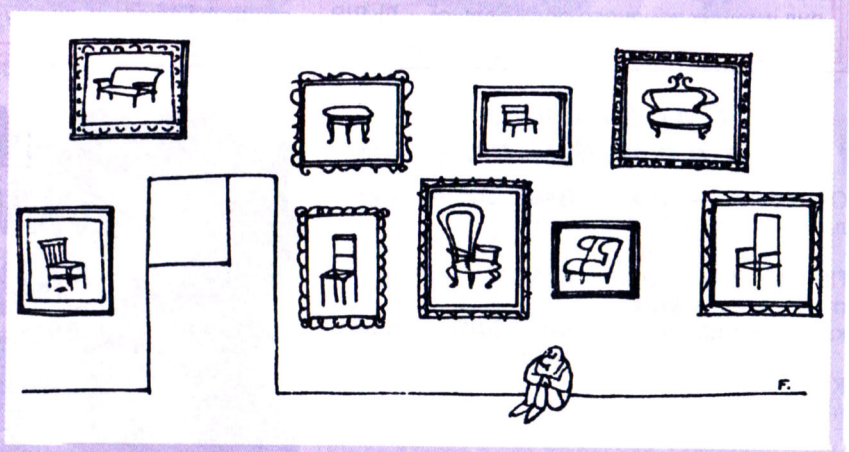

Матія БЕЧКОВИЧ

ЛИСТ

В одного відомого письменника вкрали в автобусі гаманець. Через кілька днів обкрадений творець отримав такого листа:

«Розрізавши кишеню ваших штанів і витягши гаманець, я на наступній же зупинці вискочив, ледь стримуючи нетерплячку розкрити його. Розкрив — і очам своїм не повірив! Зовсім не очікував чогось подібного. Чи ж могла отак кинути мене така визначна людина, яку я так ціную, і через яку мене колись зрізали на екзамені?

Кілька днів очікував вас на тому автобусному маршруті, щоб жбурнути те сміття вам у лице, але ви не появилися. Певно, сидите вдома та охкаєте — може, й других штанів у вас нема. Бідкаєтеся, що вас пограбували, і пишете трагічні вірші.

Я вже й не проти того, щоб зараз, перед зарплатою, послати вам якийсь там динарик-другий. Навіть ладен один день красти для вас. Аби тільки більше не бачити вас у людській товкотнечі! Будьте ж людиною, майте серце до нас, кишенькових злодіїв, та ходіть пішки. І нам же треба за щось жити».

Переклад із сербської.

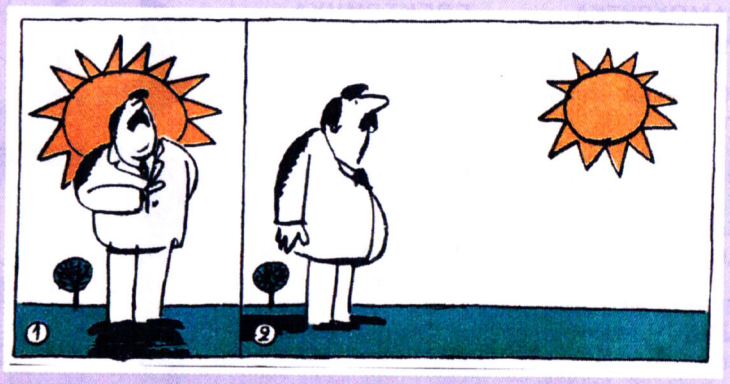

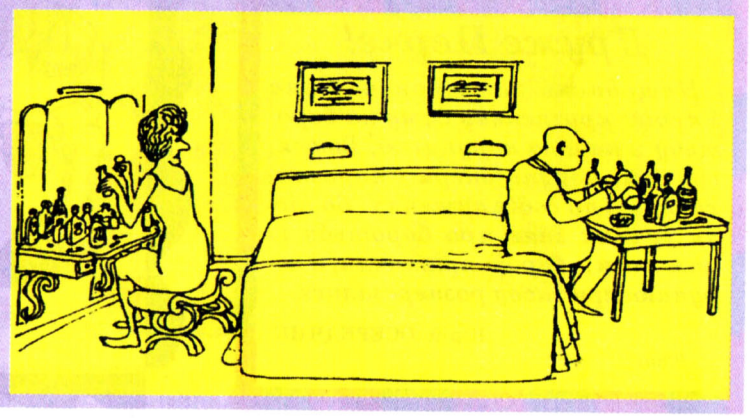

Страшне перо не в гусака...

«Потрібно розвивати школи і залучати до «Просвіти» молодь, аби до бару вона йшла лише після церкви».

(Із листа до редакції).

«Салітра», «Риба свіжа заморожена».

(Написи на цінниках).

Надіслала Тамара КЕРЧА.
м. Ужгород.

«Навіщо нам цей секонд-хенд, кому хочеться носити труси з барського плеча?!»

(Із листа до газети).

«Ви пам'ятаєте, що права нога футболіста зламана ще в минулому році, ліва нога не його, то ж хочеш не хочеш, а довелось зіграти головою».

(Із репортажу).

Надіслав Флоріан БОДНАР.

«Браковані товари обмінюють на аналогічні тільки в середу...

(З оголошення).

Надіслав Іван ТОКАРЧУК.

СКАНВОРД Склав М. ШИПШИНА СКАНВОРД

Український письменник-гуморист
Зрозумілий коневі вигук
Фестиваль анімаційних фільмів (Україна)
Володимир АДАМОВИЧ
Річка в Україні
Косметична мазь
Спортивний клуб
Зроблено ..... совість
Кабінет міністрів
..... линяє, а натури не міняє
«Наша пісня, наша .... не вмре, не загине.»
Юнак, парубок
Український байкар
Рідка страва з борошна з солодом
Дід батька
Співачка ..... Кудлай
Спільне обговорення
Країна
Валерій КОНОНЕНКО
«Повій, вітре, ... Вкраїну»
З родини кошачих
Річка в Сибіру
Жир
Свиня
Міра об'єму рідини в Англії, США.
Базар
Райцентр на Вінничині
Музичний інструмент
Прізвище батька Кирила Розумовського
Видатна співачка ..... Петрусенко
Тканина
«Хто ...., хто проти?»
Страва під соусом
Володимир АДАМОВИЧ
Їхав козак ... Дунай
Сорт яблук
Податок за перевезення за кордон
Птах
Столиця Швеції

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Ми вже писали, що участь у нашому конкурсі беруть читачі, якщо можна так сказати, усіх вікових категорій. А найприємніше те, що до творення дотепних підписів прилучається юнь. Листи юних дописувачів теплі і щирі. Семикласник Артур Шклярук з с. Рахни-Лісові Шаргородського району Вінницької області, якому у серпні виповнюється 12 років, написав, що дуже йому подобається наш журнал. Та найбільше він любить... свою чотирирічну сестричку Роксоланочку. Зворушливі листи одержали і від восьмикласників Івана Шведа та Сашка Плугатаря з м. Сум, десятикласників Оксани Орілько (Дніпропетровщина), Назара Сотника (Рівненщина), Івана Лугового (Харківщина), студентів Сергія Гаркушина (м. Київ), Дениса Осипенка (Сумщина), Сашка Гвіздаря (Львівщина)...

Переможцем же четвертого туру став дев'ятикласник, а тепер уже десятикласник **Владислав САМОЙЛОВ з м. Бахмача на Чернігівщині.** До малюнка Г. Майоренка (до п'ятачка-розетки доларової свині-копилки підключено телевізор) він придумав таке: ***«Без «$ала» — нема «каналу».*** Відзначено також **студента з Полтави Андрія ЛЕМЕША:** ***«Так ось звідкіля на нашому телебаченні береться свинство?».***

Вітаємо!

А тепер нове завдання — придумайте підпис до малюнка Василя ФЛЬОРКА.

На переможців чекають призи!

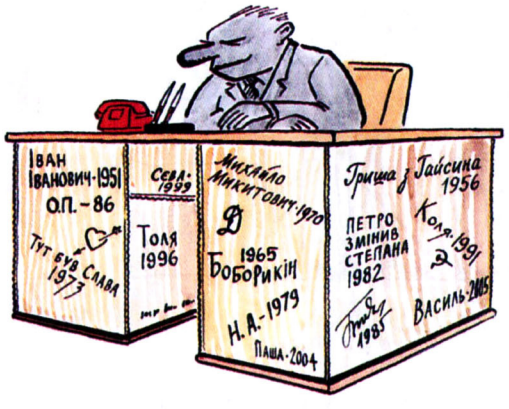

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Канікули. 2. Качка. 3. Бараболя. 4. Камбала. 5. Річка. 6. Квочка. 7. Морозиво.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 5

Вітер. Ерос. Оса. Авто. Втома. Масло. Слон. Носок. Осокір. Іржа. Жара. Рагу. Гудок. Доктор. Торба. Баклан. Лан.

ПЕРЕЦЬ № 6 (1563)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН (головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновники: видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ №736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження.

Здано до набору 04.07.2006.
Підписано до друку 13.07.2006.
Формат 70x108 1/8.
Папір офсетний №1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 12190 прим.
Зам. 0110606.
Ціна договірна.

© «Перець» 2006 р.

Заснований у 1922 р.
Видається з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http://uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

16 СТОРІНКА

Іван САВЛЮК

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

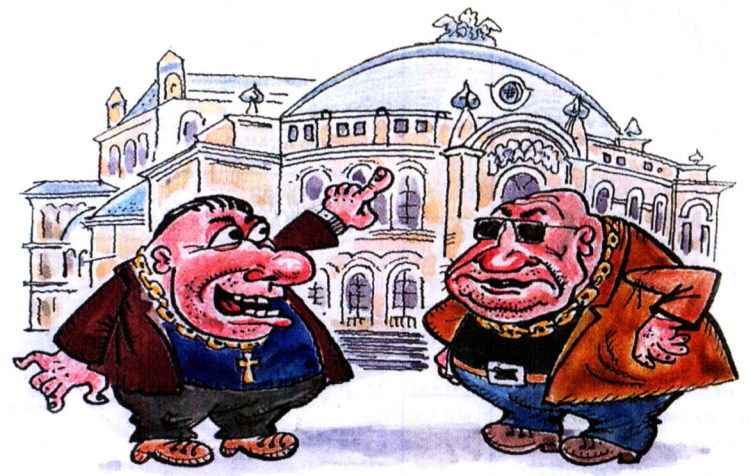

— З цього театру можна зробити гарний ресторан!..

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Євген ХУДАЄВ

Вадим СИМИНОГА

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

Георгій МАЙОРЕНКО

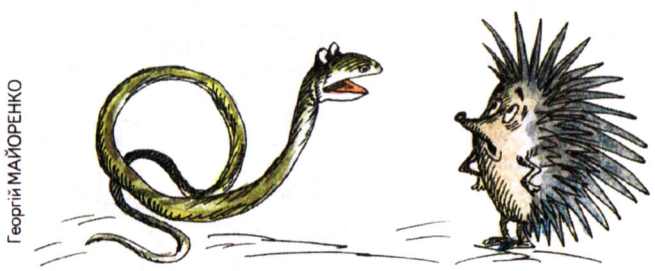

— Гадаю, ми будемо чудовою парою.

Андрій САЄНКО

Бува, жартома кажуть, що сало — український наркотик. Але нині, зважаючи на ціни, доводиться купувати його, як справжній наркотик, — на грами.

Радна САХАЛТУЄВ (тема Євгена Худаєва)

— Та зачекайте, Ганно Іванівно, з вашою географією! Мені курс валют передають...

Олександр КОСТЕНКО

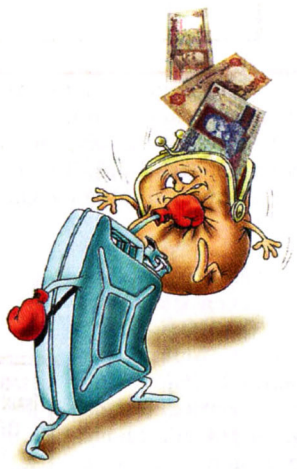

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

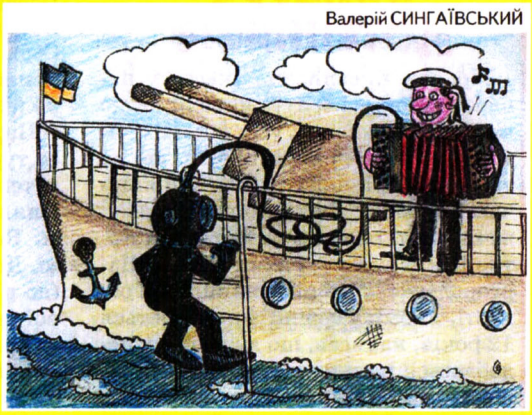

4 820012 960675 06

ЛЮБІ ДРУЗІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО: ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ. ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ. ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам...

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!